

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub-Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Serbările de 3/15 Mai la Blaj

Pentru sărbătorirea zilei de 3/15 Mai Blajul a făcut și în anul acesta din bună vreme toate pregătirile de lipsă. Era doar această și sărbătoarea pe care ei a dat o neamului și voia ca amintirea acelei zile luminoase din trecutul de durere și umbră al Românilor, să fie sărbătorită așa ca o-dinioară, cu lume multă venită din toate părțile, cu popor de tineri școlari, veniți să se închine amintirilor sfinte din aceste locuri.

Imprejurările au făcut însă ca aceste serbări să nu se poată ține așa cum se făcuseră pregătirile. Blajul a sărbătorit totuși această zi cu însuflețirea și bucuria mare de todeauna.

În planul serbărilor se hotărâse ca sâmbătă, în 13 Mai să aibă loc întreceri la fugă, aruncarea de greutate și altele, între elevii dela școlăle Blajului. Ploaia și vremea rea din această zi au făcut ca întrecerile să se amâne, așa că serbările au început numai duminică, 14 Mai. În după amiaza acestei zile, pe stadionul de pe Câmpia Libertății, au fost întreceri la jocul de wally ball, între elevii dela Liceul „Sf. Vasile”, Școala Normală de băieți și Liceul Comercial de băieți. Au urmat apoi frumoase exerciții de gimnastică și jocuri românești.

În tot cursul acestei zile, ca și a doua zi, luni 15 Mai, la liceul „Sf. Vasile” a fost deschisă expoziția, aranjată de elevi și eleve din prilejul acestei sărbători. S'au putut vedea acolo tot felul de lucruri frumoase, ieșite din mâinile elevilor.

Într-o sală erau lucrări de mână, clopitiuri în lemn, cusături și deseme frumoase. Într'altele erau țesături românești, picturi, hărți și altele. Colțul străjeresc, colțul serviciului social, al apărării pasive, toate au fost aranjate cu mult gust și primărie.

Printre atâtea lucruri frumoase și măiestrit lucrate de mâinile harnice ale elevilor și elevelor, deosebit de bine aranjată și bogată a fost partea din expoziția de țesături, cusături și lucruri de mână, pregătite de Școala de Gospodărie.

Serbarea a continuat luni 15 Mai. De dimineață orașul a fost sărbătorește împodobit cu steaguri tricolore. La biserică catedrală s'a făcut o slujbă religioasă întru pomenirea acelei mărețe zile, apoi lumea, în frunte cu I. P. S. Mitropolit, preoții, profesorii și elevii s'au îndreptat

spre Câmpia Libertății, unde avea să se desfășoare programul serbării. Au venit la această serbare și aleși oaspeți streini. Din partea Residenței a fost dl. secretar general Dr. Petre Roșca, iar dela Straja Țării dl. comandant Sever Pop și un grup de siariști. Serbarea a început cu îndălarea pavilionului și obișnuitul program străjeresc, după care a urmat cuvântarea dlui prof. Gregoriu Pădurean, despre însemnătatea zilei. În cuvinte pline de simțire și avânt așa a descris trecutul neguros al iobagilor români de pe pământul Ardealului.

Pe câmpia istorică, unde odinioară Români au făcut jurământul libertății lor, au trecut pentru o clipă pe dinaintea ochilor icoane cernite și mohorâte din povestea înviforată a neamului, umbre de oameni mari, de preoți și conducători.

După această cuvântare, studentul teolog Gligor V. a rostit apoi o parte din cuvântarea pe care marele bărbat al neamului S. Bărnăușiu a ținut-o Românilor adunați la Blaj în anul 1848. În urmă a vorbit dl. comandant Sever Pop despre însemnătatea istorică a Blajului pentru neam, dând frumoase îndemnuri tineretului. La sfârșit a urmat defilarea școlilor și premilitarilor.

Concertul

La orele 6 d. a. sala mare a Palatului Cultural era tixită de lume, care era nerăbdătoare să asculte marele concert.

Ceeace a fost într'adevăr interesant la acest concert a fost că toate punctele au fost scrise sau compuse de profesorii dela Blaj. Și această idee numai spre laudă-l poate slujii părintelui Ion Popu-Câmpeanu, președintele serbărilor.

Începutul și sfârșitul a fost ca orice serbare atrăgerească. Cel dintâi punct a fost: I. Costescu, cântecul oșteanului, al cărui orchestrare a scris-o păr. prof. Celestin Cherebeșiu. L-a cântat corul și orchestra Școlii Normale de învățători, cât se poate de bine.

A urmat minunata „Pastorală” a nenorocitalui fost profesor dela Blaj Nicodim Ganea, executată spre mulțumirea tuturor de către corul Liceului Comercial de băieți de sub conducerea păr. prof. Ștefan Crișan.

„Psalm 133”, care a urmat după aceea, este compoziția minunată a profesorului dela Liceul de băieți Dr. Sigismund Toduța. Această cântare a fost închinată I. P. S. nostru Mitropolit și este o lucrare muzicală care

pleacă dela frumoasele noastre cântări bisericesti dela Blaj. Glasul III, dar mai ales stihovna glasului doi e atât de frumoasă, cântată de cele peste 250 de voci ale teologilor, elevilor și elevelor, acompaniate de orchestră. Aplauzele îndelungate și foarte mult repetate l-au răsplătit bogat pe atât de simpaticul profesor.

Nu mai puțin a plăcut publicului „Imnul școlilor din Blaj” scris de profesori dela Blaj Gheorghe Birliș și așezat pe note tot de dl. prof. Sigismund Toduța. Amândoi profesorii au fost chemați pe scenă și aplaudați cu ropote nesfârșite de aplauze.

Am avut chiar și un fel de teatru, scris tot de un profesor din Blaj, de păr. Nicolae Comșa dela Liceul de băieți. Pe scenă se afla „Piatra Libertății”, elevii clasei VIII. din anul 1877 au încununat-o cu o coroană de flori, iară Moș Vasile din Veza le-a spus amintirile sale dela adunarea din 1848, pe care el o văzuse cu ochii. Lumea din sală a rămas încântată de cele văzute.

Pe urmă păr. director Ion Popu-Câmpeanu a mulțumit tuturor celor ce au contribuit cu ceva la măreața serbare.

Deschiderea Muzeului Blajului

Este o veche dorință a bisericii noastre de a avea adunate într'un loc, adăpostite și așezate în câteva săli, multele lucruri de preț, adunate cu atâta cucernicie de înaintași, cum sunt: icoane, scrisori de preț, documente, cărți, scrieri cu mâna de ale marilor bărbați ai neamului, lucruri vechi. Iată, în sfârșit, că această dorință a Blajenilor s'a întruchipat în ziua de 15 Mai 1939.

I. P. S. nostru Mitropolit a arătat prin cercularul său VI—1939 că la Blaj se va deschide cu acest prilej un început de muzeu. Acest muzeu a fost pus sub îngrijirea păr. subdirector al liceului „Sf. Vasile” și inspector școlar Dr. Ștefan Manciușea.

Ștefania cu prilejul deschiderii acestui muzeu a făcut-o însuși I. P. S. Sa Mitropolitul Alexandru, în fața oaspeților înalți sosiți la Blaj îndată după sf. liturgie.

Îndată după ștefanie,

păr. Dr. Ștefan Manciușea
a rostit următoarea cuvântare:

Ex. Voastră, I. P. S., Dlor.

Blajul își deschide astăzi un nou lăcaș de cultură, ale cărui începuturi trebuiesc cântate — e drept cu totul sub alte forme — departe în vremurile de mult trecute, ale începutului de viață mănăstirească și școlărească, dezvoltată în

cadru școlilor românești din acest târgușor. Sfântă ctitorie a schimnicului vladică Aaron.

Călugării bazilitani dela Mănăstirea Sf. Treime au adunat cu pioasă grijă și smerenie cucernică, izvoade vechi, acte, cărți și manuscrise — și probabil obiecte și anticități — cari le puteau demonstra acestor harnici cărturari și înflăcărați români, originea noastră romane și viața multiseculară dusă de noi fără de întrerupere pe pământul Daciei Traiane. Alături de ei, vlădici, și mai târziu membrii Capitlului Bobian au păstrat, cu sfințenie și au continuat această tradiție de a colecționa tot ceiace era în stare să ajute la cunoașterea și deslegarea unei probleme, fie de istorie, fie mai târziu de filologie, teologie, sau alte ramuri ale științei. Multe din aceste modeste, colecții particulare agonisite cu atâta trudă, cași din cele ale Mitropoliei s'au spulberat în cele patru vânturi, au dispărut mistuite de jaful ungarilor revoluționari în anul 1848-49, ori au fost înstrăinate de suflute mici, mânate și călăuzite numai de dorul câștigului bănesc.

Legile școlare austriace prescriu după 1850 alcătuirea de muzee pe lângă fiecare școală secundară. Acum ia ființă și la Blaj muzeul de științe naturale căruia încă din cei dintâi ani i-se adaugă și o modestă colecție archeologică. Cel care a îmbogățit această secție și i-a purtat vreme lungă o deosebită grijă a fost canonicul Timoteiu Cipariu. În timpul profesoratului și directoratului său dela liceul de băieți el a adunat monede romane, pietrii de mozaic, inscripții și alte obiecte — toate aproape numai prin contribuția școlariilor și a preoților satelor noastre, cari aflându-le le trimiteau marelui cărturar dela Blaj, unde erau studiate și păstrate cu evlavie ca tot atâtea mărturii ale unui trecut de strălucită glorie străbună. Așa au ajuns în posesiunea lui Timoteiu Cipariu și tablele cerate aflate la Roșia A-brudului și cari au stârnit curiozitatea atâtor învățați, cari au alergat de pe îndepărtate meleaguri la Blaj, să le vadă și studieze. După 1870 această colecție archeologică a fost așezată, deosebit de muzeul de științe naturale în o cameră aparte din corpul liceului, purtând numirea de

arheologie. Alături de anticitățile romane, modestul cabinet s'a îmbogățit pe încetul, cu acte, diplome și documente medievale, apoi cu alte obiecte, cari au fost odinioară proprietatea bărbăților mari ai neamului. În această stare au rămas lucrurile până după război, cu obiectele de valoare plasate fie la liceul de băieți fie adăpostite în Biblioteca Centrală, ori uitate în vreun dosar al arhivei mitropolitane. Aceste din urmă erau greu de văzut, cercetat și cunoscut, căci de mulțori cercetătorii dornici să le știe cuprinsul actelor bibliotecilor și documentelor îngălbănite de vreme nici măcar nu bănuiau unde au să le caute.

Înainte cu 2 ani, când după moartea regretatului scriitor Al. Lupeanu, Ex. V. și P. V. Consistor mi-au încredințat, slujba împreună cu multe griji și îndatoriri, de gospodar și pasnicul Bibliotecii Centrale, am făgăduit că voi căuta să alcătuiesc un indice al manuscriselor aflătoare aici și că voi proceda la clasarea și orânduirea în dosare a multului material risipit vraisește prin podul clădirii bibliotecii. Mi-am exprimat încă de pe atunci dorința de a vedea centralizate la un loc izolatele colecții dela liceu, din Biblioteca Centrală și din Arhiva Mitropoliei cerând să li-se găsească acestor comori un lăcaș potrivit unde să poată fi văzute și cercetate oricând și de oricine și care să poarte numele modest de »Muzeul Blajului«.

E. V. și P. V. Consistor au hotărât să traducă în faptă acest desiderat. Pentru realizarea gândului de mai sus s'au destinat aceste 4 sale din Palatul Cultural, unde după lungi așteptări, s'au construit 8 dulapuri și 6 vitrine noi, în cari acum să fie orânduite obiectele. Ce a urmat azi, nu mai are rost să pomenim. După un an și jumătate de muncă, astăzi cu ajutorul lui Dumnezeu, acest nou lăcaș — modest început de muzeu istoric—religios și etnografic, își deschide porțile. Vor putea vedea localnicii blăjeni — tineri și bătrâni — espuse atâtea din comorile de preț ale bisericii noastre, și vor înțelege că aici în acest orașel s'au săvârșit noi fapte și s'a țesut o bună parte din pânza istoriei românismului din Ardeal. Streinii trecători prin aceste săli se vor

convinge, că Blajul de odinioară, sărac, lipsit și neajutat de nimeni, a înțeles să activeze pe toate tărîmurile pentru marea cauză națională a neamului nostru de pretutindeni. De încheiere (și să amintesc un singur lucru, care e bine să se știe: tot ce s'a realizat aici s'a făcut fără concursul, și mai ales fără de ajutorul bănesc al nimănui. Ori un muzeu nu poate rămânea în faza întâiilor sale începuturi, avutul lui trebuie să se mărească și să se îmbogățească zi de zi cu noi achiziții, câștigate nu atât prin donații cât mai mult prin cumpărare. Acest lucru însă nu e posibil fără de mijloace bănești. Dacă până acum, am fost acuzați că nu am realizat nimic, în acest domeniu și că deci nu avem nici un motiv de a cere subvenții și ajutoare, cred că de aici înainte această ocară nu ni se mai poate aduce. Să nădăjduim că pe viitor conducătorii statului vor întinde mână de ajutor și acestei instituții, așa încât modestul început de muzeu de astăzi să se transpue cu vremea, în marele și mult doritul »Muzeu regional, istoric—etnografic și de artă religioasă« care să adăpostească în încăperile lui toate manifestările sufletului colectiv sau individual ale neamului nostru românesc din Ardeal, realizate vreme de milenii poate, pe toate aceste tărâmuri. Și credem că vom reuși în viitor să realizăm și această operă, visată și dorită cu toată ardoarea sufletului, de un Cipariu, I. M. Moldovan, Augustin Bunea, V. Mihali, V. Suci, și atâți alții din marii bărbați ai Blajului, trecuți în împărăția liniștii de dincolo de moarte, și cari vor ruga, împreună cu noi, pe Domnul să reverse harul și binecuvântarea sa cerească peste acest modest început, înfăptuit astăzi«.

I-a răspuns I. P. S. Sa scurt și pârîncește arătând, că a muncit Sf. Sa pentru acest muzeu, fără plată și fără de a putea primi vreodată o răsplătă în bani.

Când se poate vizita muzeul

Publicul din Blaj îl poate vizita în zilele de duminică și sărbători, între orele 11—13. Școlile din Blaj, în zilele de peste săptămână, însă numai sub conducerea și supravegherea dlor profesori.

Foiața „UNIRII POPORULUI“

Cânteele populare

Auzit-am mândră, lele,
Că maică-ta umbl'a cere
După pită după sare
Umblă preste arătoare
Să iese fermecătoare,
Să mă farmece pre mine
Să te iau mândro pe tine.
Ieu atunci te-o lua
Când maică-ta o număra
Câte pene sunt pe un cuc
Și frunzele de pe un nuc

Dar atunci și nici atunci
Când maică-ta o număra
Câte pene-s pe doi cucii
Iarba de pe nouă lunci
Dar atunci și nici atunci
Când maică-ta o număra
Câte paie-s într'un car
Și iarba de pe un hotar

Bădiță cu patru boi,
Treci mai des tu pela noi
Că aseară pe'noptat
Mult, bade, te-am așteptat,
Tot cu foc și cu lumină
Și cu dor de la inimă.
Da'cam văzt că nu mai vii

Pusei capu'n căpății,
Doamne, rău mă odihni.

Când treci, bade, pe la noi
Pune clopote pe boi,
Să le-aud sunetul bine
Să ies afară la tine
Să ies afar' la porțiță
Să îți dau a mea gurită
Că știi tu, bade, ce țiam spus
La sapă la cucuruz?
Unde-or fi oameni mai mulți
Tu la mini să nu te uiți,
Unde-or fi mai puține
Să te uiți în ochii mei
Să vezi, poți trăi cu ei?

Gisleria Nobili

In gazdă la Nana Iova

Dicii

S'au dieșii, — cum le zicea Văsălie, sluga — cari erau la Nana Iova, vrând, nevrând trebuiau să-și vadă de carte, altfel se primejdiau de a fi dați afară din gazdă. Nanii nu-i era tot una, să aibe viței sau dieci în cortel.

Dacă printru atâția silitori la carte, se mai nimerea și câte-un „taie frunză la căini“, care mânca de geaba agoniseala părinților, fără să facă ispravă de diac, unul ca acesta, dacă nu se putea îndrepta să ajungă în rând cu ceilalți, trebuia să ia lumea în cap, ori să se mute la altă casă. Era de-ajuns să vezi, la sfârșitul anu-

lui școlar, pe câte-un diac, că-și duce acasă lada, straiul și străjacul, pe lângă celelalte țanțile, ca să știi ce note are în *testimoniu* și să te încredințezi, că de acela nu te mai împiedeci prin ograda Baciului Vasile. Era semnul grăitor, că unii ca aceștia nu se mai reintorc în toamnă, ca rândunicile primăvara, la cuibul lor drag, — în casa cu podmolul, totdeauna frumos lustruit.

Nu tot așa plecau în vacanțe, — mai ales în cea mare — cei premiați sau numai că trecuau clasa. Aceștia se îngrijau să dea arvonă pentru anul școlar ce vine, lăsându-și în gură, în podul casei sau unde găseau loc mai bun de-a nu sta piedecă'n calea oamenilor, lada, straiul și străjacul, uneori chiar și dipla. Aceștia, bucușori că aveau să rămână și pe mai departe în gazdă la Nana Iova, petreceau pe cei dintâi, ajutându-le să-și cărăbănească poverile — pe cele văzute nu pe cele sufletești. Uneori, se mai lățămpla, să fie petrecenți în hohote de râs, alteori, cântându-li-se jalnicul marș al morșilor: Sfinte Dumnezeule...

Nana Iova nu se putea despărți supărată nici de ceice trebuiau să-i părăsească casa în seful acesta, nici de cei cari li rămăneau datornici cu bani sau alimente, tot amânând ziua achitării până se evaporă din Calendar, ca Paștile cailor.

— „Să ai noroc pe unde umblă și să-ți dea Dumnezeu mai multă minte“... îi era vorba Nanei Iova, la despărțiri de acestea.

„Gloțagii“, — așa se porecleau leneșii, cari terminau cartea în doi ani, în loc de unul, — chiar să se fi învoit Nana Iova să-i mai găzduiască, nu mai puteau *halădui* din pricina gurilor rele.

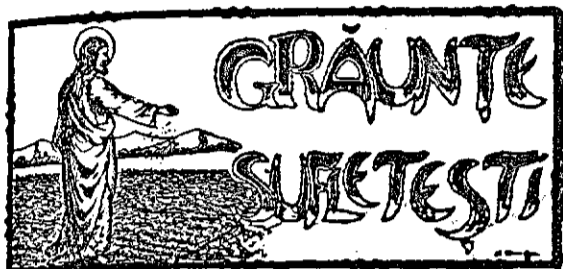
Străinii — singuratici sau școli — cari sunt în trecere prin orașul nostru, se vor adresa, pentru vizitarea muzeului, Direcțiunii Căminului Mitropolitane, care se va îngriji ca vizitatorii să fie conduși la Muzeu și să li-se dea explicațiile de lipsă.

Câteva mulțămite

Credincioșii din comuna Dala, protopopiatul Dumbrăveni, au dăruit câteva icoane Muzeului.

Reuniunea Mariană a Femeilor din Straja câteva țeșături vechi și vase frumoase cari se așează pe pereții caselor.

Pe toți aceștia Direcțiunea Muzeului îl roagă, să primească cele mai călduroase mulțămite.

Cum să ne rugăm?

„Eu pentru aceștia mă rog”
(Ioan 17 19).

În evanghelia de astăzi îl aflăm pe Isus în rugăciune, ridicându-și ochii spre cer și rostind, cu toată cucernicia, o rugăciune pentru apostoli. Fiul lui Dumnezeu se roagă, pentru niște oameni, către Tatăl său cel atotputernic. Ce frumoasă și măreață scenă, și ce cucernică a trebuit să fie această rugăciune!

Iar noi, viermii pământului, să nu ne rugăm? Noi să ne alipim numai de acest pământ? Să nu ne știm ridica ceva mai sus? Să nu înțelegem că putem sta, dacă vrem, de vorbă chiar cu acela care a făcut cerul și pământul? Cu regele nostru, oricât am dori și ar dori și el, nu putem

sta oricând de vorbă, că 20 de milioane de oameni când am ajunge la rând? Cu Regele regilor însă putem vorbi oricând, între toate împrejurările, îmbrăcați ori desbrăcați, ziua sau noaptea, în necaz ori în voie bună, bogați și săraci, drepti și păcătoși bătrâni, tineri și copii.

Întrebarea e însă, cum să ne rugăm?
Cucernic și stăruitor.

1. Toate își au timpul lor, somnul și trezvia, odihna și munca, prin urmare și rugăciunea. Când însă vine timpul rugăciunii, să le lăsăm toate deoparte și să stăm numai de rugăciune. Priviți, rogu-vă, un bețiv. Câtă răbdare are el pentru această slăbiciune a sa! Ori, priviți pe unul căruia-i plac cărțile de joc sau sporturile. Cum stă cu cărțile în mână și le bate și le gustă ore întregi? Ori cum urmărește mingea sau fotbalul, cu câtă răbdare și trezvie! Iar noi să nu avem răbdare a sta de vorbă cu Dumnezeu —, Tatăl atotputernic, făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele — nici câteva minute?

Rugăciunea este o convorbire cu Dumnezeu. Când vorbești cu unul mai mare decât tine, cade-se oare a te întoarce într'altă parte și a te ocupa de altceva? Oe ar zice generalul, ori chiar și numai căpitanul dacă te-ai ocupa cu altceva în timpul cât vorbești cu el? Nouă ne sună cuvintele Domnului dela Matei 15, 8: »Poporul acesta se apropie de mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de mine«.

Cei mai mulți inși zic într'adevăr »Tată nostru« și »Născătoarea« fără de a se gândi la ceea ce zic. Ei se uită la perete ori la podele, de ai crede că vorbesc cu acestea, nu cu Dumnezeu ori cu Preacurata. Acestora le sună cuvintele sf. Ioan Gurădeaur: »Cum poți pretinde ca Dumnezeu să te asculte, dacă nici tu nu ascuți la ceea ce spui?« Ceice se roagă

rău, asemenea sunt acelora cari duc grâu slab la moară și așteaptă să ducă acasă făină bună.

Sf. Bernard (n. 1091 † 1153), întemeietorul ordinului călugărilor cisterciensi, a avut o vedenie interesantă într'o zi în biserică, până când se rugau călugării săi. El a văzut cum stătea lângă fiecare călugăr câte un inger. Unii dintre ingeri însemnau rugăciunile cu aur, alții cu argint, iar alții cu cerneală ori cu apă, iar alții nu scriau nimic. Dumnezeu a trimis și lângă sf. Bernard un inger care i-a tâlmăcit pentru ce scriu ingerii în forma aceasta. Cei cu aur însemnau rugăciunile acelora cari se confundau în rugăciune și simțeau fiecare cuvânt rostit. Cei ce scriau cu argint însemnau rugăciunile acelora cari se rugau cu tot sufletul dar uneori se mai pierdeau și se trezeau cu gândul într'altă parte. Cu cerneală se însemnau rugăciunile acelora cari se rugau mai mult din obișnuință decât din dragoste. Iar ceice scriau cu apă însemnau rugăciunile acelora cari se rugau numai cu buzele. În sfârșit nu scrieau ingerii nici un cuvânt despre călugării cari erau numai cu trupul la rugăciune, iar sufletul le era altundeva.

Ție oare, iubite cititor, cu ce-ți înseamnă ingerul tău păzitor rugăciunilor?

Spre fericirea sf. Bernard însă acești din urmă erau foarte puțini.

2. Stăruitor ne rugăm dacă facem asemenea văduvei care atâta s'a rugat de judecătorul, care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina, până ce acela s'a hotărât să o asculte, ca să n'o mai supere atâta cu venirile ei. »Dar Dumnezeu oare nu va face dreptate aleșilor săi cari strigă către el ziua și noaptea și pentru care rabdă îndelung« (Luca 18, 1—8)?

Ascultați ce ne mai spune Isus despre rugăciunea stăruitoare: »Cine dintre voi, dacă va avea un prieten și se va duce la

Nar fi mai scăpat de pișcăturile și vișurile celorlalți ortaci de carte.

— »Mă soată, ce-ți mai fac scrofițele? Le scoți Joi, în târg?«

Și-ar fi fost destul, să-și deschidă gura unul, ca să se înjghebeze întreg corul:

O secundă nu e o lume,
Nu e o lume, nu e o lume
Cine-o are, nu are nume
Nu are nume, nu are nume

Și:

Vai, vai, vai, acel blăstămat,
Eminent am meritat
Secundă mi-a dat.

Spuneam, că diecii Nanei Iova, pe lângă că erau silitori la carte, mai erau și mulți la număr ca'ntr'un internat mai sărac. Mai erau de toate vârstele, dela cel cu lumânărică în vârful nasului, până la holteiul, ce-și lega musteața cu cingătoarea, ca să aibe pe vine'ncoaace. Și mai erau strănși din toate soiurile de școli ce le avea Blajul pe atunci: primași din școala primară; gimnaziști, cari își mai ziceau studenți; preparași, cari se mai iscăleau și pedagogi; moraliști sau teologi externi, cărora, așa la breche le mai spuneam și berbeci. Unde mai pui, că erau adunați ca cu grebla, din toate unghiurile țării, așa că până își eiselau vorba după calapodul dialectului blăjan, te credeai, dacă nu chiar în Turnul Babilonului, în vecinătatea lui.

Cum cartoful se bucura, între diecii Nanei Iova — de mare cinste, fiind mâncarea, dacă nu cea de toate zilele era tot cea de a doua zi,

numai ce-i auzia-i pe dieci, care de care mai lăudăroși:

— »Astăzi îmi pregătesc cartofi cu unt«.

— »Eu nu mă prea pot împăca cu crum-penele.«

— »Picioicile mele-s ca zahărul de dulce«.

— »Am niște barabot, ca făina.«

— »Crumplrii mei ls cât un eap de copil.«

— »Iar mânăși brambe, măi soate?«

— »Nu-s boambe, că-s grumplri.«

— »Pe la noi le zise barabule.«

— »Mie-mi plac cloandănele, fierte și cu sare.«

— »Nană Iovă, nu ești bună, să-mi împrumuți câteva mere de pământ?«

— »Ce mai gampiri făinoși!«...

— »Oar' cum se dau gogoșele pe-aici?«

Alteori li auzeai ciorovăindu-se:

— »Las' măi laboșul, că eu l-am șerut întâi dela Nana Iova«.

— »Că nu-i cratița Nanii, li a mea. Mi-am adus-o de-acasă.«

— »Da, da, i-a lui Hgiaia. Am văzut și eu, când a scos o din săculeț.«

— »Tu șe te amesteși la hârbul altuia?«

Altădată:

— »De ce mi-ai turtit colopu?«

— »Și tu mi-ai călcat pâlăria.«

— »Șe oameni? Să vă bateți joc de clopu-rile voastre?«

Apoi dimineața la spălat:

— »Care-i ăla cu ștergarul meu?«

— »Ăsta-i chindeu meu, nu-i al tău!«

— »Prosoptul meu are două dungi roșii!«

— »Cheșcheneul meu li ud. S'o șters careva cu el!«

— »De ștergătoarea mea să nu v'atingeți!«

Și așa, fiecare cu vorba și năcșul lui aduse de-acasă: dela munte, de'a șes, din vărfuri de dealuri din văi, unul fecior de popă, altul de chiborean, odrasla de cantor, de lemnar, de cioban, se împrieteneau și înfrățeau, ca frații buni într'o familie numeroasă, ai cărei părinți erau: Baciul Vasile și Nana Iova, doi uriași ca stâncile de tari, dar cu inimile moi ca de ceară, cu care te poți lecu la rană.

Când ieșeau pe poartă, dimineața, cu maldă-rile de cărți subsoară, curați la haine și cu ghetele lustruite, să te vezi în ele, ca'n oglindă, veseli și cu frizurile 'a vânt, toată lumea din vecini se nita cu dușmănie tăcută în urma die-cilor Nanei Iova. Nici nu se putea aduce vre-un ponos în contra purtării lor. Pe când în alte case nu erau rare certurile, neînțelegerile, uneori chiar și furturile, la Nana Iova nu se pomenea de așa ceva. Ce se întâmpla în casă, aci rămănea, cum ne învăța dumnezei.

— »Măi, copiii mei, tot ce-aveți pe suflet spuneți-mi mie. Nu duceți vorba afară din curte. Că nime nu v'ajută, dacă nu vă ajut eu.«

Și noi o ascultam, ca pe o mamă bună, căci eram în străini, departe de părinți, cari între altele ne scriau mereu: și să ascuți de gazde, să te porți frumos, să te ia în de bine, ca pe copilul lor«.

Patrea Dascălul

el în miez de noapte și-i va spune: prietene, împrumută-mă cu trei pâini, că a venit din cale un prieten la mine și n'am ce să-i pun înainte, — iar cel dinlăuntru să răspundă: Nu-mi mai face supărare, căci iată ușa este încuiată și copiii mei sunt în pat cu mine. Nu pot să mă scol să-ți dau. Zic vouă: chiar când nu s'ar scula să-i dea fiindcă-i este prieten, pentru cutezanța lui se va scula și-i va da cât are trebuință. Drept aceea grăiesc vouă: cereți și se va da vouă, căutați și veți afla, bateți și vi-se va deschide. Căci tot celce cere primește, și celce caută află și celuce bate i-se va deschide» (Luca 11, 5—10).

Să facem și noi ca femeia cananeancă, care striga după Isus: »Miluete-mă pe mine, Doamne, fiul lui David! Fiica mea este rău chinată de un demon«. Isus însă nu-i răspunde nici un cuvânt, ci, venind aproape ucenicii lui, îl rugau și ziceau: »Slobozește-o pe ea că strigă în urma noastră«. Dar el răspunzând le-a zis: »Nu sunt trimis decât la oile cele pierdute ale casei lui Izrail«. Iar ea venind i-s'a închinat zicând: »Doamne, ajută-mi!«. Însă el răspunzând a zis: »Nu se cuvine să iei pâinea copiilor și s'o arunci câinilor«. Dar femeia a zis: »Adevărat, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile cari cad dela masa stăpânilor«. Atunci răspunzând Isus a zis ei: »O, femeie, mare este credința ta, făcă-se ție dupăcum voiești«. Și s'a vindecat fiica ei într'acelaș ceas (Matei 15, 22—28).

Să ne rugăm, asemenea orbului din Ierihon, care, deși îl certau ucenicii, striga într'una: »Isuse, fiule al lui David, fie-ți milă de mine«, și Isus l-a vindecat (Luca 18, 35—45).

Nu uitați că sf. Monica, mama sfântului Augustin, 18 ani s'a rugat lui Dumnezeu până a ascultat-o și l-a întors pe Augustin de pe calea fărâdelegilor pe aceea a sfințeniei, și atunci nu veți înceta a vă ruga mai cucernic și într'una și neîncetat, cât mai stăruitor.

Părintele Iuliu

Ce spun oamenii mari despre sfânta liturghie

Sir Thoma Morus — născut la 1478, mort la 1535, cancelarul (ministrul președinte) regelui Eric VIII al Angliei, mort cu moarte de martir pentru credința sa catolică, iară în 1935 declarat sfânt — mergea zilnic la sf. biserică și asculta sf. liturghie. Părerea lui era: »Cel dintâi ceas din zi este al regelui cerese, celelalte le închin regelui pământesc«. Când odată i-s'a spus că unui cancelar al Angliei nu i-se cade a fi atât de bigot, a răspuns: »Este cea mai mare cinste pentru mine, că-mi este iertat să arăt emagiul (închinăciunea, (semnul de supunere) meu celui mai mare dintre cei mai mari«.

Napoleon Bonaparte (n. 1769 † 1821) — marele împărat al Franței și unul dintre cei mai mari bărbați ai lumii — a fost odată la conservatorul (școală înaltă de muzică) din Ecouen și a vizitat pe studenții din acea școală. Citind în regulament că studenții trebuie să asculte sf. liturghie în fiecare duminică și joi, a scris pe margine: »În fiecare zi«.

Vestitul poet italian Alexandru Manzoni (n. 1785 † 1873), celce a scris renumitul roman: »Logodiții«, asculta foarte des sf. liturghie. Fiind foarte bătrân, cei mai de aproape ai săi au voit să-l oprească dela sf. liturghie, ca nu cumva să răcească. El însă le-a răspuns: »Dacă ar fi căștigat careva dintre voi lozul cel mare și astăzi ar fi ultima zi pentru preschimbarea banilor, a-

buunăseama că nu v'ați fi putut reținea nici unul dintre voi, ca să-și aducă banii acasă. O sfântă liturghie însă este mult mai mult vrednică decât un milion de Lei. Sunt convins că cu întreg aurul pământului nu s'ar putea cântări prețul unei singure sfinte liturghii«.

Don Bosco (n. 1815 † 1888), declarat sfânt la 1934, care a crescut atâția copii părăsiți, făcând din ei oameni de seamă, era vestit în toată Europa și-l cercetau până și miniștri țărilor străine. Un ministru englez, care i-a cercetat institutul în care-și creștea el copiii, a voit să se convingă, cu ce mijloace lucrează acest preot, încât poate face și din cei mai stricați copii oameni de omenie. Don Bosco i-a răspuns, că numai prin bunătațe și încredere, dar mai ales prin ascultarea zilnică a sf. liturghii.

Contardo Ferrini a fost avocat și mare învățat în știința dreptului. A trăit în partea a doua a veacului al 19-lea și a fost declarat sfânt de curând. El a spus următoarele: »Merg zilnic la sf. liturghie și mi dau toată silința, ca inima să mi se umple cu marile comori ale acestei nespuse de mari și de sfinte jertfe«.

Pilde pentru viață

Un apostol al cultului Preasfintei Inimi a lui Isus.

Garcia Moreno, fostul președinte al Republicii Ecuador, un general glorios și un desăvârșit conducător de țară, nu se apucă niciodată de o lucrare mai însemnată înainte de ce s'ar fi spovedit și cuminecat. Când era la țară, aduna în jurul său țărani și li învăța catechismul; asemenea făcea și cu servitorii săi. El fu însă și un mare propovăduitor al cultului Preasfintei Inimi a lui Isus. Nu lăsa să treacă nici o primă vinere din lună fără a se spovedi și cumineca după dorința Mântuitorului.

Viața adânc religioasă a lui Garcia Moreno și mai ales cultul său față de Inima lui Isus, nu plăcu satanei și slugilor lui de pe pământ, francmasonilor. De aceea acești dușmani ai religiei îi jurară moarte cumplită bunului președinte Moreno. În dimineața primei vinere din luna August 1875, pe când eșia din catedrala din Quito, unde se cuminecase, fu înjunghiat de un francmason. Garcia Moreno căzu, strigând: »Dumnezeu nu moare!«

Acest bărbat de stat făcu mai mult prin pilda vieții sale, decât mulți alții prin grămezile umitoare de legi și tunuri.

Un cinstitor ales al Preacuratei Fecioare Maria.

Vestitul Mareșal francez Bugeaud, care întărise pentru totdeauna cuceririle franceze în Africa, convertindu-se la catolicism deveni falimos printre oșterii și ostașii săi, pentru evlavie deosebită ce o avea față de Preacurata Fecioară Maria. *Își recita adeseori rozarul la lumina focului din fața taberei, pentruca să știe o armată întreagă că nu e rușine, ci dimpotrivă, o cinste aleasă pentru un mareșal francez, de a fi un cinstitor ales al Preacuratei Vergure Maria.*

Patria sufletului

Generalul francez de Sontis fu un catolic de toată lauda. El se cumineca zilnic și spunea că chivotul în care se păstrează preasfânta Cuminecătură, era adevărata patrie a sufletului său. De aceea îndemna pe prieteni și cunoscuți, pe cei mari ca și pe cei mici, să se spovedească și cuminece cât mai des.

Cum se răzbuună catolicismul

În urma cuceririi Spaniei de către trupele generalisimului Franco, o mare mulțime

de tăclunari și călăi comuniști trecură granița în Franța. Mulți dintre aceștia fiind răniți, fură internați pe la diferite spitale civile și militare. Spitalele catolice, de sub îngrijirea călugărițelor, le deschiseră în chip deosebit porțile. Iată cum știe să se răzbuună catolicismul împotriva acelor care-l dușmănesc de moarte.

Singur catolicismul este adevărata religie a labrilor creștinei!

(I. V.)

Scrisoare în sat la noi

Dragă Sonule!

În dimineața acestei zile de Duminică, plină de soare și de floare, mi-s'a luminat și chillița mea din grădina, când a intrat la mine fiul tău cel mai mic, Lia, care mi-a adus salutul satului natal și un dar din bunătațile lui.

Mi-a spus voie bună dela toți ai noștri, și întrebându-l despre mersul vremii și starea câmpului, mi-a povestit, că după o seacă mai lungă a dat Dumnezeu sfântul o ploaie bogată, încât oamenii pot ara și sămăna »cucuruzele«, cum se zice pe la noi din bătrân. Mi-a mai spus, că holdele de grâu de toamnă sunt minunate, cum de mult n'au mai fost, și stau aproape să înspice... Iar ville, cealaltă bogăție a Curtenilor, sunt de asemenea foarte frumos pornite și făgăduiesc o bogată roada, dacă le va păzi Dumnezeu drăguțul de alte năpaste.

Ținărul Lia mi-le spunea toate acestea cu mare mulțămire, pentru că abia de câteva zile s'a fost întors dela granița din apusul țării, unde fusese concentrat sub arme, și venise cam îngândurat și îngrijorat spre casă.

Când l-am întrebat însă, că ce prilej îl abate pe aici pe la Cluj, mi-a spus, că a venit să-te ducă acasă dela spital, și era bucuros, lucru mare, că te-a găsit vindecat, după operația ce ți-au făcut doctorii dela clinicile universității noastre.

Eu auzisem ceva, mai de multșor, că te-au operat aici, dar credeam că te-ai și întors de mult acasă, la ai tăi, și m'a umilit, că până în aceste zile stătuseși în Cluj, fără să știu, ca să te cercetez, să mai stăm de vorbă.

Curând dupăce ficiorul tău cel zdravăn a plecat dela mine, m'am pregătit și eu de sfânta biserică, și m'am socotit, ca în drum să mă abat și pe la Clinică, să te văd, înalate de a pleca acasă.

Am și ajuns pe la 10 și jumătate la poarta spitalului, în care ai zăcut și te-ai vindecat, dar acolo mi-s'a spus, că numai câteva minute înainte ai plecat, cu o trăsură spre gară.

Mi-a părut rău, cu atât mai mult că, apropiat fiind ceasul sfintei slujbe, nu mai poteam alerge și până la gară, să te văd, să-ți strâng mâna și să trimit prin tine, vechiul meu prieten de școală, o salutare celor de acasă.

Iată de ce, dragul meu, Sonu Mistor m'am socotit să-ți scriu carte, ca să-ți spun în slovă, pe hârtie, ceace nu am avut prilejul să-ți spun din graiu viu și față la față.

E atâta timp de când nu ne-am mai văzut și nu ne-am mai vorbit, noi cari într-o vreme eram singurii copii de plugari din satul nostru, care umblam la școală la Sebeș. După ce tată, fle tertat, m'a dus la Sibiu, după un an și ceva, fle tertat la Sebeș, a urmat tatăl tău, Gligor Nistor, care te-a dus pe tine la Sebeș. Țin minte, că în vara următoare, cât am fost acasă în vacanță, veniam adese la voi, pe alița cea mare, și mergeam împreună la Secaș, să ne scăldăm, și să ne mai răcorim de căldurile verii.

Tu vorbeai nemțește și eu mă lăudam că știu ungurește. Mai ții minte, că a venit atunci în sat un fel de inginer, care nu știu ce avea de lucru, să măsoare hotarul sau pășunatul satului, și acela avea și el un copil, de seama noastră, de-l chema Fischer Carl. Acela știa și nemțește, poate era neamș, și ungurește, dar vorbea și românește ca și noi. Era bucuros, că-l luam în tovărășia noastră, și venia și el cu noi, să se scalde în Secaș, unde prindeam niște pescuși mici, ca niște țări. Acest Fischer povestea de bunicii său, medic în Blaj, care a luat parte la luptele din 1848, ca medic militar. Mai târziu el mi-a descoperit o taină mare, că adevărat bunicii său a dăruit gimnaziului din Blaj căpățina de om ce se păstrează în muzeu, și că aceea era căpățina lui Alexandru Petőfi, cel mai mare poet al Ungurilor, de-l chema din părinți Petrovici.

Atunci, ca copii ce eram, nu ne dădeam seamă de secretul ce ni-l împărtășia micușul și strengurul Fischer, dar mai târziu, pe la 1900, când am ajuns profesor în Blaj, secretul de atunci a ajuns public, s'a discutat în țol, chiar și în parlamentul din Budapesta, și s'a adevărit, că de fapt cranul genialului Petőfi se păstrează în muzeul liceului din Blaj. Toată discuția de atunci s'a încheiat însă cu vorba unui deputat sovunist, Bartha Mikós, care a zis: „Chiar și dacă e căpățina lui Petőfi, nu ne trebuie din partea Blajului”.

Tu despre toate acestea nu știi nimic, pentru că după câțiva ani de școală, când ai ajuns de vr'o 16 ani, ai rămas acasă, ca singur fiu la părinți, ai intrat între fii, și la vremea sa te-ai însurat, luând de soție una din fetele frumoase a nenei Ionică Căteanu.

Când l-am văzut pe Lia al tău la mine în casă, nu m'am putut răbda să nu-i spun, că nu seamănă cu tatăl său, nici la făptură, nici la statură.

— Nu — zise ei, cu minte — eu trag mai mult în partea moșului, alui Ionică...

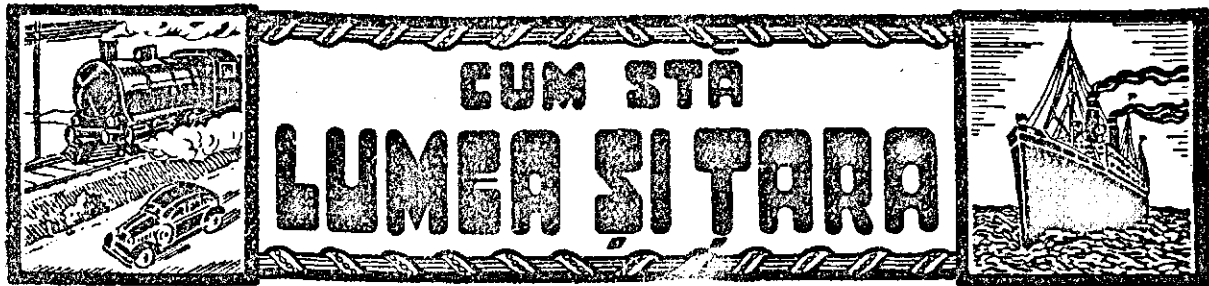
Te-am urmărit cu simpatie, în calea vieții, când veniam pe acasă; știi, că te cercetam când și când, când ai luat casa dela „Măgădău”, a Seminarului din Blaj, și de multe ori am beut câte-un păhar de vin, ce-l aducea nevasta ta, cu „cântălanii” din plimbiță.

M'am bucurat că pe unul dintre copii și l-ai purtat la școală mai mult decât te-ai purtat tatăl tău pe tine, și azi el e directorul școlii din satul nostru, care are 5 învățători, și prin căsătorie a intrat între numeroșii mei nepoși, ce mi l-a dat Dumnezeu.

Mă bucur neșpus, când mai dau pe acasă și văd școala unde începusem și noi a sloveni buchile, cum s'a făcut de mare și de spornică, nu numai în copiii ce o cercetează, ci și în învățătorii ce o conduc.

Pe vremea noastră erau doi, sau mai bine unu și jumătate. Că numai Ion Dicanu era învățător diplomat. Celalalt era simplu cantor, care ne învăța numai cântările bisericilor, fără să isbutească măcar a spori cântărilor la strană. Acum sunt cinci învățători diplomați, și tot nu sunt destul.

Am înțeles, că mai marii județului au

Darul pentru armată al M. S. Regelui — Călătoria dlui Mitiță Constantinescu în străinătate — Înțelegerea anglo-română

Darul M. S. Regelui și al Măriei Sale Marelui Voevod Mihai pentru înzestrarea armatei

În vremea din urmă, din toate părțile țării s'au făcut donațiuni pentru înzestrarea armatei. Poporul românesc ține să-și arate și pe această cale iubirea lui mare față de țară și armată.

M. S. Regele Carol al II-lea și Marele Voevod Mihai au dăruit pentru înzestrarea armatei suma de 5 milioane și jumătate. M. S. Regele a dat 5 milioane iar Marele Voevod 500.000 (cinci sute de mil).

Fie ca pilda M. S. Regelui să albă răsunet cât mai adânc în sufletul poporului.

Călătoria dlui Mitiță Constantinescu în Italia

Suntem o țară de pace. În totdeauna poporul român s'a trudit să trăiască în pace cu celelalte popoare. Acest lucru l-au dovedit destul de bine și întâmplările din vremea din urmă. Călătoria dlui Grigore Gafencu prin marile capitale ale țărilor din Apus n'a fost decât o călătorie de pace. La fel de însemnată pentru politica de pace a României este și călătoria la Roma a dlui Mitiță Constantinescu, ministrului de finanțe al țării noastre.

Cu Italia noi am avut multe legături comerciale. Italia și Germania erau țările unde noi puteam vinde cele mai multe din lucrurile pe cari le avem în țară.

Aceste legături de lângă au cam fost prăsiite. Anul trecut ele au fost reînviate. Călătoria dlui Mitiță Constantinescu la Roma va adânci poate și mai mult legăturile comerciale dintre Italia și România și va spori prietenia dintre ele.

La Roma, ministrului român l-s'a făcut o primire frumoasă.

Sărbătoarea dela București

Marți 9 Mai capitala țării a fost în mare sărbătoare. În această zi, în Piața Palatului

hotărât să facă din satul nostru un „sat-model”; atunci se va face și un cămin cultural, și o cooperativă, ori mai multe, un spital cu doctor în frunte, și multe alte așezăminte de folos pentru sătenii noștri.

Nu știu, dragă Sonule, dacă vom mai trăi să ajungem a vedea cu ochii toate acestea, ca să umblăm toamna prin sat fără să ne înglodăm în noroi; dacă vom ajunge să vedem satul nostru luminat noaptea cu lămpi electrice, ca să poți umbra ca ziua, la lumină, și să avem tot oameni știtori de carte între săteni. Dar eu unul mă înțămesc lui Dumnezeu, că am ajuns și la atâta.

Că astăzi, când a venit fiiciorul tău Lia la mine în casă, mi-s'a luminat casa, mi-s'a luminat sufletul, văzându-i așa frumos îmbrăcat, în costumul nostru de acasă, așa cuvințos în purtare și așa de cuminte la vorbă, că părea, că e un cleric dela Blaj.

Se vede că și-al crescut bine copiii, și

s'a făcut desvelirea statuii, pe care fără recunoșcătoare a ridicat-o marelui rege Carol I, întemeietorul dinastiei românești.

Orice tânăr între 7 și 18 ani trebuie să lucreze pentru patrie

Printr'o nouă lege adusă mai zilele trecute s'a hotărât, ca ori ce tânăr între 7—18 ani să lucreze pentru patrie, în caz de război. Tinerii vor lucra sub ordinea Străzii Țării.

Înțelegere între Anglia, Franța, Rusia și Polonia

Frământările dintre popoare sunt mari. Stăpânește însă pretutindena neliniștea și teama războiului.

Încă de mai de mult Anglia și Rusia caută să încheie o alianță împotriva atacurilor unor țări streine. Până acum nu s'a ajuns însă la niciun rezultat.

Lucrurile au mers cam încet, cecece a nemulțumit pe unii conducători de al Rusiei și dl Litvinov, ministrul ei de externe și-a dat demisia.

În locul ei a fost numit dl Molotov. Se crede însă că în curând aceste țări vor ajunge la o înțelegere și atunci se va forma frontul anglo-franco-polono-rus.

Ministrul Rusiei dl Potemkin a avut o întrevedere cu dl Beck, ministrul de externe al Poloniei. În urma acestei întrevederi s'a produs o ușoară apropiere între Rusia și Polonia, care va înlesni apoi încheierea frontului anglo-franco-polono-rus.

Se vorbește apoi că dl Molotov va pleca în curând la Geneva unde va lua parte la ședințele Ligii Națiunilor.

Două declarații însemnate

La Londra și la Paris s'au făcut în săptămâna trecută însemnate declarații politice. Au vorbit dnii Chamberlain, șeful guvernului englez și dl Daladier, prim-ministrul francez. Joi trecută dl Chamberlain a ținut o

pe acela cari l-ai ținut acasă lângă tine, și că pildele bune s'au legat și de alții din vecini.

Dacă va veni și administrația județeană, cu toate ajutoarele și indemnurile serviciului social, ca să îndrumeze bine lucrările de obște și culturale, va da Dumnezeu să se facă un sat de model, de care să se bucure și din cece lume, părinții noștri, fle tertaji, cari cei dintâi din satul nostru au înțeles să prețuiască școala și să-și ducă copiii la școală și în altă parte.

Țin minte pe harnicul tău tată, cu care odată am fost până la munte, la „Vârful lui Petru”, dimpreună cu primarul de atunci, Ion Mutu al Florii, ca să vedem cum stau turmele satului acolo și cum le griesc ciobanii.

A fost o călătorie interesantă aceea, în tinerețea noastră, despre care, poate, altă dată îți voi scrie, întraltă scrisoare. Până atunci îți doresc sănătate!

Dr. Ilie Dăianu

cuvântare în care a arătat că guvernul englez face toate sforțările pentru apărarea păcii și că Anglia nu dorește războiul.

Anglia nu va face război decât atunci când neînțelegerile de azi nu se vor putea înlătura pe cale pașnică. Ea nu va putea sta cu mâinile încrucișate să vadă cum țările își pierd una după alta neatârnată și sunt subjugate de alte țări. Tot pentru pace a dat asigurări de ajutor Poloniei, Greciei și României.

În ce privește neînțelegerea dintre Polonia și Germania, dl Chamberlain a declarat, că sunt încă destule nădejdi că și această neînțelegere se va aranja pe cale pașnică.

O cuvântare asemănătoare a ținut și dl Daladier prim-ministrul francez. Dsa a arătat că poporul francez nu dorește războiul. Este pregătit însă de luptă și în cazul unui război țările dușmane se vor găsi în fața armatelor franceze.

Înțelegerea dintre Anglia și România

Scrlam în numeroasele trecute ale gazetelor despre delegația economică engleză, care a venit la noi în țară mai în săptămânile trecute. Această delegație a încheiat o înțelegere cu țara noastră în numele Angliei. Actul acestei înțelegeri comerciale a și fost încheiat joi 11 Mai, la București.

Prin această înțelegere România va putea cumpăra mai multe mărfuri de pe piața engleză. Anglia va cumpăra în schimb din țara noastră 200.000 tone de grâu.

Guvernul român va aproba, pentru societățile englezești, zone libere în porturile românești și va înlesni exportul petrolului, cerealelor și lemnului în Anglia.

Preasfinția Sa Ioan la Timișoara

În zilele de 6 și 8 Mai P. S. Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului, a vizitat pe credincioșii români uniți din Timișoara.

Înaltului Păstor i-s-a făcut o primire sărbătorească, la sosirea sa în capitala Banatului. La gară a fost întâmpinat de p. Gh. Munteanu, vicarul orașului și de reprezentanții autorităților, în frunte cu prefectul județului.

Îndată după sosire P. S. Sa a început să viziteze autoritățile și mai multe familii de ale credincioșilor timișoreni.

Duminecă 7 Mai P. S. Sa episcopul Ioan înconjurat de un săbor de preoți a slujit sf. liturghie, cuminecându-se cu acest prilej foarte mulți credincioși.

Luni 8 Mai P. S. Ioan s'a reîntors la reședința sa, lăsând o frumoasă amintire în sufletele credincioșilor timișoreni.

Correspondent

Către cetitori

Am trecut de mult de primul sfert al anului și foarte mulți dintre abonații noștri nu s'au gândit să ne trimită încă abonamentele cu cari ne datorează. Acuma când lumea s'a mai liniștit și lucrurile au intrat în făgașul lor vechiu, rugăm pe toți abonații să-și facă datorințele față de noi și să ne trimită abonamentele la timp.

Fiindcă sunt mulți abonați cu restanțe vechi, neplătite încă, și cum din cauza poștei nu le mai putem trimite provocări de plată, pe aceștia, dacă nu vor plăti abonamentele în cursul lunii viitoare, li vom încunoștința la poșta gazetei de sumele cene datorează.

Rugăm încă odată pe cititori să-și facă datoria față de această gazetă românească și creștinească și să-și plătească abonamentele la timp.

Măria Sa Marele Voevod Mihai a fost decorat. Dl Hitler, conducătorul Germaniei, a decorat pe Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia cu Marea Cruce a Ordinului „Vulturul German”.

Ziua de 10 Mai la Blaj. Ziua de 10 Mai, atât de însemnată pentru neamul românesc, a fost prăznuită la Blaj cu multă însuflețire. De dimineață orașul luase înfățișarea de mare sărbătoare. Pretutindena fâlfălau steaguri tricolore. După slujba religioasă, săvârșită în catedrală de I. P. S. mitropolit al Blajului, a urmat defilarea școlilor și membrilor Gărzilor Frontului Renașterii Naționale, apoi o serbare patriotică, aranjată de elevii străjeri în sala Palatului Cultural. Despre însemnătatea zilei a vorbit dl profesor Emil Mesaroș.

I-au ridicat statuie, fiindcă și-a omorât mama. Unde s'a putut întâmpla și această ciudățenie dacă nu în Bolșevicia? Băiatul Pavlică Molosov, în vârstă de 14 ani, și a pârît pe mamă-sa, fiindcă nu s'a supus ordinelor date de celce-l porunceau să nu vândă nici un fir de grâu. Biata, ce era să facă, după ce nu avea ce mânca? Și-a vândut câteva feldere de grâu și și-a cumpărat pâine, dându-i și lui Pavlică. Acesta însă s'a dus și a pârît-o, iară bolșevicii au deținut-o și au osândit-o la moarte prin împușcare. Auzind bunică-sa de cele întâmplate, i-a bătut rău pe Pavlică, așa că a murit și el. Bunică-sa a fost osândită la pușcărie pe viață, iară lui Pavlică i-au ridicat bolșevicii statuie. Auzit-ați, oameni buni? Statule celui ce și-a omorât mama și bunicul!

Camera agricolă a județului Târnava Mică, a organizat în zilele de 4, 5 și 6 Mai, folositoare cursuri despre albinărit. Cursurile au fost ținute de dl Atanasie Albina, conferențiarul Ministerului Agriculturii. Tot în aceste zile, Camera de agricultură a ținut conferințe despre cultivarea porumbului, aneltele și mașinile agricole. Cursurile s'au încheiat în ziua de 6 Mai. Au vorbit dnii Atanasie Albina, inv. Spineanu, iar în numele Camerei dl Ing. V. Rusu. În urma cererii ascultătorilor, dela aceste cursuri, Camera de agricultură va organiza și în comuna Bazna noi cursuri de albinărit.

10.000 gloanțe pe minut. Acum când lumea se pregătește așa de mult de război au fost fabricate arme noi de luptă. Se spune că Englezii vreau să facă un avion de luptă care să poată trage 10.000 de gloanțe într'un singur minut.

Cum stă catolicismul în Statele Unite Nordamericane. Numărul catolicilor din acest mare stat este de 21 milioane și jumătate. Arhiepiscopii sunt 18, episcopii 93, având cu total 32.668 preoți. Numărul bisericilor este de 18.428, al mănăstirilor bărbătești de 86, iar al celor femeiești de 209. Mai sunt apoi 1000 de institute catolice, 193 de școli înalte și universități, 676 academii și 1306 școli secundare, toate conduse de biserică și susținute de credincioși prin contribuții săptămânale ori lunare, cum fac și Sașii și Ungurii dela noi din țară.

Tabloul despre cât costă biletele de tren. Direcțiunea Căilor Ferate Române a dat ordin ca, la fiecare gară, să se afișeze tabloul care cuprinde taxele biletelor pe C. F. R. pentru oricare stațiune din țară. În forma aceasta călătorii vor putea citi înainte de a cumpăra biletele de la stația cutare la stația cutare și-și vor putea număra banii din bușucina vreme, ca darea biletelor să nu sufere întârziere.

Câți episcopi au omorât bolșevicii din Spania. După cele mai nouă știri au fost omorâți în cursul revoluției cu toți 12 episcopi. Arhiepiscopul de Valladolid a murit în urma suferințelor îndurate în cele 55 zile de temniță din San Sebastian. Episcopul de Minoso, un bătrîn de 94, ani, a murit, tot în urma suferințelor din temniță, nu peste mult după ce au ocupat naționaliștii Madridul.

A murit cel mai mare predicator al Ungurilor. În seara de 5 Mai a murit la Budapesta, într'un spital, în vârstă de abia 50 de ani, cel mai mare predicator al Ungurilor, episcopul catolic de Veszprém, Dr. Tóth Tihász. S'a îmbolnăvit de gripă, în urmă căreia i-s'a format puroi la rădăcina nasului, puroi care, deși a fost scos de două ori prin operație, l-a omorât. Dr. Tóth Tihász era fost, fără îndoială, cel mai mare predicator al Ungurilor. Predicile lui sunt traduse în aproape toate limbile europene. La noi le-a tradus p. protopop Emil Tătar din Dicșoșmărtin. Deplângem și noi moartea acestui mare predicator și dorim din inimă să-i facă Dumnezeu parte cu dreptii. În veșni pomenirea lui!

Pedepsit cu închisoare pentru că și-a părăsit nevasta. Tribunalul din Târgu Mureș a pedepsit cu un an temniță pe meșterul Fekete Iosif, pentru că și-a părăsit soția greu bolnavă. Fekete Iosif era cismar de meșerie. Se căsătorise numai de un an și trăia bine cu nevasta. În vremea din urmă nevasta s'a îmbolnăvit greu. Fekete a îngrijit-o câțiva timp, văzând însă că ea nu se mai face bine, a plecat la București, ca să-și caute de lucru. Acolo și-a pierdut urma și n'a mai dat nici un semn de viață. Nevastă-sa, bolnavă și părăsită, i-a așteptat o vreme, apoi, văzând că nu mai vine, a plecat la spital și-a cerat să fie despărțită de el. Judecătorii i-au osândit pe soțul necredincios la un an închisoare.

Un elev din cl. IV primară își dăruiește micile lui economii pentru înarmarea țării. Acum când furtuna războiului stă gata să se deslănșule peste oameni, țările se înarmează din greu. Conducătorii țării noastre de asemenea s'au gândit ca să sporească înarmările. Poporul românesc ajută și jertfește cu drag pentru această înarmare. În tre cel cari au trimis bani pentru înarmarea țării a fost și un copilăș Florescu Constantin din cl. IV primară. El și-a dăruit cu drag toate micile lui economii de 50 de lei pentru viteaza noastră armată. Înimosul copil a trimis și o mișcătoare scrisoare dlui Armand Călinescu președintele consiliului de miniștri.

Ce face hărnicia unui popor. Se știe că toate automobilele, camioanele și motoarele sunt mânate cu benzină. Unele țări însă n'au benzină, așa că în caz de război nu pot face față acestei lipse. Ce au făcut? Au încercat să scoată benzină și oleiuri din cărbunii de piatră. Aceasta însă e o cale costisitoare. Învingătorii germani atâta au tot lucrat până au aflat o altă cale de a înlocui benzina, și anume: apă, care este cea mai ieftină. Dr. Inginerul germani au născocit un

Descongestionează
ficatul și rinichii

Oxidează
grăsimile

Reînviorează
sângele

Disolvă și elimină
otrăvurile din
organism.

UROPOVAL

ANTIREUMATIC
SIGUR

TURBURĂRILE
CIRCULAȚIEI
ARTERIOSCLEROZA
MALADII DE PIELE

La farmacia și
drogerii

Marca de încredere

ESTE UN PRODUS CHATELAIN

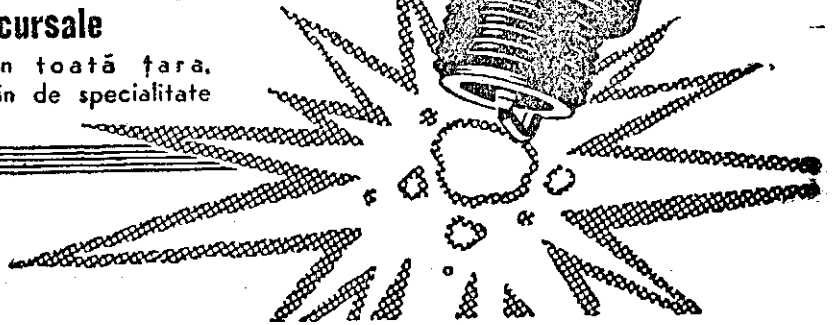
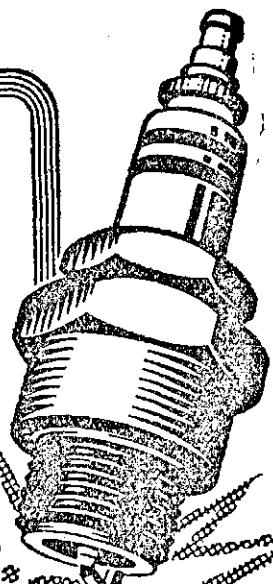
Bosch

Bujiile

cari s'au valorificat de milioane de ori — în curse și în întrebuințarea de toate zilele. Cei mai mari ași ai volanului sunt prietenii bujiilor BOSCH. Și motorul mașinii Dvs. va funcționa mai bine dacă, la fiecare 15.000 km. veți monta o nouă serie de bujii BOSCH

LEONIDA & Co. București
și sucursale

Se găsesc în toată țara,
la orice magazin de specialitate

metod de a descompune apa și de a o face să producă și ea explozii, ca benzina. Așa că de aici înainte oamenii nu vor mai trebui să-și aducă cărbunii de piatră și benzina pentru mânărea vapoarelor, submarinelor, automobilelor, uzinelor, fabricilor și trenurilor, ci toate se vor mîna, aproape pe nimic, cu apă. Iată ce este în stare să nascocoască mintea luminată a oamenilor învățați! De aici înainte șpadară petrolul se va lăftina și nu va mai fi căutat atîta ca până acum.

Bolșevicii din Statele Unite Nord-americe au fost loviți greu prin legea care a votat-o senatul săptămînile trecute. Și anume de aici înainte comuniștii sau bolșevicii nu pot fi funcționari în Statele Unite, aici nu pot cerceta școli de acolo. În forma aceasta cred americanii că se poate stărpi bolșevismul acolo.

Părerea unul mare scriitor englez despre bolșevism. Scriitorul englez Hilaire Belloc (născut la 1870), care a scris mai multe romane vestite în toată lumea, a făcut mai multe călătorii prin Europa, cercetînd și câteva orașe din Rusia. El a scris de curînd un articol, în marea revistă engleză „The Universe”, spunînd că singurul leac împotriva bolșevismului este biserica catolică. Dovada cea mai bună e și aceea că bolșevicii împotriva acestei biserici se luptă cu mai mare înverșunare. La sfîrșitul articolului el roagă pe conducătorii Angliei, să-l asculte bine această părere și să întărească și să sprijinească această biserică dacă vreau să scape de bolșevism.

Mulțumită. Parohia română unită din Bucurdea Vînoasă aduce și pe această cale cele mai vii mulțumiri Domnului Iuliu V. Albini din Zlatna, pentru frumosul dar de 2000 lei, care l-a făcut și în anul acesta bisericii. Dumnezeu să-l răsplătească.

Moartea primului ministru al Australiei, o mare pierdere pentru biserică. Am arătat și noi într'unul din numărul trecut al gazetei noastre că ministrul prepedinte Joseph Aloysius Lyons al Australiei a dat poruncă în toată țara ca să se roage oamenii pentru pacea lumii. El a fost un catolic foarte credincios, care și-a crescut pe cei 5 fii și 6 fete ale sale într'un spirit religios cum rar se mai găsește. Intregă familia

cerceta regulat biserica, se spovedea și se cîmenea cel puțin odată la lună. Moartea lui, întîmplată tocmai în Vinerea Mare, la vârsta de 60 de ani, a îndurerat întregă Australia.

† Valeria Uilăcanu născ. Bianu văduvă de canonic, o veche și regulată cetică a „Unirii Poporului”, a adormit în Domnul, în etate de 83 ani, în ziua de 10 Maiu 1939, la orele 2 dimineața, la Cluj, în casa ginerelei ei, di Iosif Oarga directorul băncii „Economul”. Rămășițele pămîntești au fost transportate, după prohodul slujit Vineri în 12 Maiu la orele 10 a. m. în Catedrala greco-cat., „Schimbarea de față” din Cluj, la Blaj și așezate spre vecnică odihnă, în aceeași zi, în cimitirul comun din Blaj, la orele 4 p. m. La trista ceremonie dela Blaj a luat parte multă lume dintre cei ce o cunoșteau pe adormita în Domnul, care s'a mutat demult la Cluj. O deplînge fiica, ginerele și doi frați, cărora le trimitem sincere păreri de rău.

O societate căreia îi merge bine. Societatea de telefoane din România a încheiat anul 1938 cu un câștig curat de 345 milioane 204 mii 641 Lei. În cei opt ani și jumătate de existență a avut un câștig curat de 1 miliard 596 milioane Lei. Iar dacă ar lăftina telefoanele, ar avea un câștig și mai mare.

Din legile țării

Vin alegerile

În ziua de 9 Mai s'a publicat în „Monitorul Oficial” Legea Electorală, adică legea care se ocupă cu alegerile.

Ce cuprinde această lege și ce noutăți aduce, vom scrie în numărul viitor al gazetei. Astăzi vom scrie numai cece trebuie să facă fiecare om care vrea să voteze.

O știm cu toții din trecut că fiecare alegător trebuie să fie înscris într'un registru la primărie, în lista electorală cum i-se spune. Primăriile au și primit ordine până acum ca să înceapă înscrierile și poate că până acum cei mai mulți vor fi înscrși.

Cine pot fi înscrși?

Toți bărbații și femeile cari:

1. Au 30 ani impliniți.

2. Sunt știtorii de carte. Aici se înțelege

că toți aceia cari știu ceti și își pot ține

numele, chiar dacă nu pot arăta un certificat de școală.

3. Se ocupă cu una din cele trei îndelniciri pe care le spune Constituția, adică: Agricultură și munca manuală, Comerțul și Industria, Ocupațiunile intelectuale.

4. Să nu fie dintre aceia pe cari legea îi oprește a fi alegători sau aleși. Legea îi oprește pe acei care au fost condamnați pentru: furturi de bani publici, luare și dare de mită (șperț, bacșiș), deținere și arestare ilegală, mărturie mincinoasă și jurămint fals, înlesniri făcute celor ce au făcut vreo faptă rea, bătăie de joc de morminte, aruncare de bombe și materii care exploadează, punere de foc, falsificare de bani, stampile, pașapoarte, necleștirea femeilor, concubinaj cu o fată sub 18 ani, răpirea (turatu) fetelor, avorturi, violare de domiciliu, destăinuirea secretelor de către funcționari, calomnie și defăimare, furt, tâlhărie, înșelăciune și altele. Se înțelege însă, că pentru toate acestea trebuie să fie o hotărâre a judecării.

Cetățeanul care dorește să fie înscris, va trebui să se prezinte la primărie și să declare că vrea să se înscrie în liste acolo unde își are meseria. Un plugar se va înscrie pe lista agricultorilor, un comerciant sau un fabricant pe lista comerțului și a industriei, un preot sau învățător pe lista intelectualilor. Meseriași mici de pe sate se vor înscrie în lista agricultorilor, fiindcă acolo e Agricultură și munca manuală. De asemenea aici se vor înscrie toți muncitorii. Acela care are o astfel de ocupațiune încăt poate fi trecut și într'o listă și în alta, va fi înscris acolo unde-i place lui.

Deci fiecare să se înscrie în listele electorale, fiindcă dacă nu se înscrie până în ziua de 24 Maiu cel mai târziu, atunci nu se mai poate înscrie până în luna Ianuarie.

I. Sărbu

Gazeta „Unirea Poporului”, care apare la Blaj, este foaia cea mai plăcută a sateanului român. Are întotdeauna știri din țară și din lume, povestiri, poezii și articoli frumoși plini de învățături bune pentru suflet și minte. Apare odată pe săptămână. Abonamentul este de 150 Lei la an. La cinci abonamente plătite înainte, dăm unul gratuit.

Un dușman primejdios

— Musca —

Pentru sănătatea oamenilor și animalelor musca este o primejdie continuă. Ea este purtătoarea multor boli ca: tuberculoza (oftice), holera, tifosul, disenteria și altele.

Încă acum 1000 ani Grecii au văzut că muștele sunt acelea care răspândeau ciuma.

În America și Anglia odată cu începutul primăverii toată populația începe lupta contra muștelor. Se și spune că acolo sunt orașe fără nici o muscă.

Lupta aceasta ei o duc de acum 70 ani, când un doctor a descoperit că holera o poartă muscă. De fapt așa este, știm cu toți că musca se pune pe orice murdărie (gunoaie, bălegar, puroi, etc.) pe orice mâncare din casa omului, așa că este de înțeles că dacă se așează pe sculpatul unui ofticos, duce cu ea sămânța boalei. Un doctor de spital a găsit încă la 5 zile — de la prinderea muștelor — în murdăria lor sămânța de oftică, căci muștele n'au avut altă mâncare decât sculpatul bolnavilor.

Boalele animalelor, ca daltacul și altele, le poate răspândi musca prin sângele supt de ea. Coloarea muștilor este felurită: neagră, aură, albastră. Muscă albastră care se spune că are mirosul cel mai puternic, dela distanță mare miroasă puroul și rana în care-și depune în câteva clipe sute de ouă, din care vara mai ales, în câteva ceasuri, ies larvele ce se hrănesc din murdăria ranei.

Musca neagră este iarăși periculoasă căci își pune ouăle pe orice obiecte, cari dacă ajung în stomacul omului provoacă; vărsături, dureri (colici), greață, etc.

S'a găsit de către un doctor francez vermi (larve) de muscă în adul omului.

O muscă în viața ei depune de 4—5 ori câte 150—200 ouă, din care în 6—8 zile fac muște mari, cari la rândul lor se pot înmulți și ele. Așa că în timpul unei veri din o pereche de muște se nasc sute de miliarde, mai multe cu mult decât populația din întreaga lume. Însă și musca are dușmanii ei cari o nimicesc, așa sunt: păsările, găinile și o ciupercă (o boală) ce împânzește trupul muștei cu un fir alb și îi provoacă moartea, înșepenirea pe pereși și alte lucruri.

Cum luptăm contra ei? Prin curățenie. Orice mâncare să se acopere bine. A nu se sculpa pe jos. Depozitele de gunoaie, latrinele (privășile) sa fie stropite cât mai des cu lapte de var, sau petrol, formol, acid fenic.

Geamurile și ușile caselor și a grajdurilor să fie astupate prin pânză de sârmă. În grajdurile țărănilor noștri muștele stau cu roșul, iar vitele nu se pot odihni de loc. De aceea e bine ca să fie vărute sau în alb sau în albastru după ce mai înalte de vărut am băgat în laptele de var o flertură de ismă creșă, busuloc sau alte buruieni mirositoare care nu le plac muștelor. Ferestrele să fie înlocuite cu crengi cu frunze verzi sau pânză de sârmă (drot) ce se găsește în prăvăliile de fier. Iar în locul ușii să se pună o pânză de sac bătută pe lețuri spre a putea intra aerul.

În curte să nu se țină murdăria, să nu se verse lăturile, șoproanele să fie curate. În felul acesta se n'apținează muștele.

Din casă, bucătăria muștele se pot alunga și omori în felurile următoare:

Cu fiitral, fiitoxul, hărtii cu ciei. Sau se pune în farfurii un amestec din lapte formol și apă în părți egale. Muștele beau și mor. Tot la 2 zile se improspătează acest amestec.

Dacă vrem să le alungăm din casă, stropim jurnale, hărtie sugătoare cu ulei de tolu care are un miros supărător pentru muște.

Lupta aceasta contra muștelor ar fi de dorit să se înceapă și în gospodăria micului nostru plugar, căci față de primejdia ce-o prezintă, timpul și banul ce l'ar costa sunt destul de mici.

Ing. agr. Degan.

Contra arsurilor de soare

Cine stă pentru întâia oră prea mult în soare, capătă arsuri, uneori destul de grele. Pielea se înroșește, ustură, apoi se fac bășici cari mai târziu se sparg. Unde nu se fac bășici, acolo pielea crapă și apoi se jupoale.

Arsurile de soare se vindecă cu său și praf de amidon. Ungem pielea cu său, iar pe deasupra dăm cu praf de amidon. (Praful acesta se cere dela farmacie).

Cum se curăță gulerele de stofă

Atîngându-se tot mereu gulerele hainelor noastre cu gramazii și cu părul, se murdăresc. Petele acestea se scot ușor cu săpun și apă caldă de ploale. Dacă n'ar ieși, probați să le spălați cu amestecătura de spirit și petrol. Însă băgați bine de seamă, nu lucrați cu aceste materii în apropierea focului, ca să pățiți vreo nenorocire.

Cărțile bune

sunt întotdeauna folositoare și plăcute omului. Din ele se desprind îndemnuri pentru suflet, mănunchiu de gânduri frumoase, cari toate îndulcesc și luminează drumul greu al vieții.

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitorii din popor sunt »Cărțile bunului creștin«. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multă învățătură mântuitoare pentru suflet. Aceia cari vreau să aibă o carte plăcută de sărbători, să ceară dela Blaj »Cărțile Bunului Creștin« scrise de păr. prof. *Iuliu Mator*:

Nr. 1. Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediția II acum sub tipar.

Nr. 2. Pe calea desăvârșirii, ediția II acum sub tipar.

Nr. 3. Bolșevicii și biserica, epuizat.

No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărtica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, preț 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă, pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini preț 15 lei.

No. 7. Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Tălcuirea Evangheliilor din

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

toate sărbătorile de peste an, nici un mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

Banca Națională a României

De vânzare

Imobilul din Dăncușmărtin, Piața Carol II No. 16 și imobilul din Medaș Strada Ghețet No. 12.

Licitația se va ține în ziua de 30 Mai a. c. ora 11 a. m. la Sediul BNR Blaj, (localul Băncii Patria).

Amatorii vor depune cel mai târziu până la începerea licitației o garanție în numerar de 5% din prețul oferit.

Banca Națională a României își rezervă dreptul de a decide. 1180 (1—1)

Nr. 5477/939. Ep. —2. V. 1939.

Publicațiune

Consiliul arhiepiscopesc ort. român din Sibiu dă în întreprindere executarea conținutului lucrărilor de construcție a bisericii ortodoxe din Blaj.

Planurile, condițiile și devizul oferit tip se pot vedea în fiecare zi între orele 8—12 în cancelaria Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, unde sunt a se înainta ofertele până la 1 Iunie 1939.

Consiliul Arhiepiscopesc

1179 (1—1)

Sosirea și plecarea trenurilor

din gara Blaj, începând cu ziua de 15 Mai 1939

Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde? până unde?
Accelerat 404	0.40	1	0.41	Satu M.-Buc.
Accelerat 202	1.39	2	1.41	Curtici »
Personal 3010	5.27	13	5.40	Oradea »
Personal 3002	11.00	3	11.03	Oradea »
Rap. Ardeal 32	12.00	2	12.02	Ep. Bihor »
Accelerat 302	15.01	2	15.03	Oradea »
Rapid 22	17.13	1	17.14	Curtici »
Personal 3018	18.09	4	18.13	Cluj »
Accelerat 402	23.15	6	23.21	Halmel »
Personal 3022	23.39	3	23.42	Teiuș ¹⁾ Brașov

Spre Teiuș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde? Până unde?
Personal 3017	2.32	16	2.46	Bucur. Cluj
Accelerat 401	4.28	1	4.29	Buc. Halmel
Accelerat 201	5.29	7	5.36	Buc. Curtici
Accelerat 403	8.22	3	8.25	Buc. Satu M.
Personal 3001	12.36	3	12.39	Buc. Oradea
Rapid 21	14.07	2	14.09	Buc. Curtici
Accelerat 301	16.31	5	16.36	Buc. Oradea
Personal 3021	18.58	2	19.00	Brașov Teiuș
Rap. Ardeal 31	20.49	1	20.50	Buc. Ep. Bih.
Personal 3009	21.51	4	21.55	Buc. Oradea

Spre Praid

Felul și Nr. trenului	Pleacă
Personal 3131	5.45
Automotor 3133	8.30
Personal 3135	12.42
Automot. 3137*	15.05
Automotor 3139	17.27
» 3141*	19.03

Dela Praid

Felul și Nr. trenului	So-sește
Automotor 3134	8.18
» 3138*	11.59
» 3140*	13.59
Personal 3132	16.23
Automotor 3142	17.21
Personal 3136	23.01

¹⁾ Trenurile din și spre Curtici circulă prin țara unghiul Coșlar, așa că nu mai intră în Teiuș. * Se pune în circulație numai din 15. VI. 1939 până în 15. IX. pe șia Blaj-Praid-Blaj.